

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันความเสียหายจากการกระทำละเมิดกรณีศึกษา: คำขอคุ้มครองชั่วคราวให้หยุดกระทำละเมิดก่อนฟ้อง
คำสำคัญ	ป้องกันความเสียหาย/คำขอคุ้มครองชั่วคราว
นักศึกษา	นุจิรา มีชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) วิชัย อริยะนันท์ทกะ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2557

บทคัดย่อ

วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา ตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 254 (2) ของประเทศไทย เป็นวิธีการคุ้มครองประโยชน์ของคู่ความในระหว่างพิจารณา ก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา หรือคำสั่ง ซึ่งศาลสามารถออกคำสั่งให้ความคุ้มครองชั่วคราวได้เร็วที่สุด คือ การคุ้มครองชั่วคราวในเหตุฉุกเฉินตามมาตรา 254 (2) ประกอบมาตรา 266 ถึง 270 มีเงื่อนไขให้ โจทก์ต้องยื่นคำร้องมาพร้อมกับคำฟ้อง โดยไม่ให้ความคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง กรณีที่มีการกระทำ หรือกำลังจะกระทำการละเมิดอันก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และราชอาณาจักรสวีเดน มีการให้ความคุ้มครองประชาชนที่ ได้รับความเสียหาย หรือคาดว่าจะได้รับความเสียหาย หรือคู่กรณีมีการกระทำหรือกำลังจะกระทำ การอันก่อให้เกิดความเสียหายก่อนยื่นฟ้องคดี อันเป็นการคุ้มครองบรรเทา หรือเยียวยาความเสียหาย ในรูปแบบ Interim Injunction ตามเจตนารมณ์สำคัญของการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง เพื่อเป็นการ เยียวยาแก่บุคคลผู้ได้รับความเสียหายและป้องกันมิให้เกิดความเสียหายจากการกระทำละเมิด เพิ่มมากขึ้นกว่าที่ได้รับเป็นบทบัญญัติที่กฎหมายให้อำนาจศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราวก่อนฟ้องได้ทันที เพื่อระงับหรือละเว้นการกำลังจะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจากการกระทำละเมิด

ปัจจุบันประเทศไทยได้นำมาตรการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องของกฎหมายต่างประเทศ มาบังคับใช้เพิ่มมากขึ้น เช่น พระราชบัญญัติกักเรือ พ.ศ. 2534 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 ประกาศข้อกำหนดทรัพย์สินทาง

ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 กฎหมายลักษณะนี้จะทำให้ศาลมีบทบาทสำคัญต่อไปในการป้องกัน (Prevention) ไม่ให้เกิดความเสียหายจากการกระทำละเมิดเพิ่มขึ้น แทนที่จะต้องมารอการเยียวยา (Remedy) ความเสียหาย โดยการให้ค่าสินไหมทดแทน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาทฤษฎี แนวคิดเพื่อเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องตามกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการนำวิธีคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องมาบังคับใช้กับคดีละเมิดในประเทศไทย ผลจากการศึกษาเห็นสมควรนำหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาเป็นรูปแบบในการให้ความคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องในคดีละเมิด เพราะเห็นได้ว่าเป็นแนวทางที่เหมาะสมใกล้เคียงกับการคุ้มครองชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 254 (2) มากที่สุด ซึ่งหลักการดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับมาตรการคุ้มครองชั่วคราวในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และราชอาณาจักรสวีเดน ซึ่งจะทำให้การคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องตามกฎหมายในประเทศไทยมีหลักเกณฑ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับกฎหมายต่างประเทศ ส่งผลให้กฎหมายของประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

THESIS TITLE	MEASURES OF PREVENTION FROM WRONGFUL ACT: INJUNCTION RELIEF OF A WRONGFUL ACT PRIOR TO FILING OF A CLAIM
KEYWORDS	DAMAGES PROTECTION/PETITION OF INJUNCTIVE RELIEF
STUDENT	NUJIRA MEECHAI
THESIS ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
THESIS CO-ADVISOR	PROFESSOR WICHAI ARIYANANTAKA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS, BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW, SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2014

ABSTRACT

The Injunctive Relief in the Thai Civil Procedure Code section 254 (2) is an instrument to protect litigants' advantages along the court trial, before the sentences or writs are executed. The situation that Judges can issue the Injunctive Relief at the most pace is the Injunctive Relief of an emergency circumstance in the Civil Procedure Code section 254 (2) with section 266 to 270. Litigant must files an Injunctive Relief petition together with the civil action. Nevertheless, there is still no Injunctive Relief to protect the litigant who is suffered (or will be suffered) from the infringements before filing a civil action. This is different from foreign laws (including UK, US and Swedish) that protect the people who are suffered (or will be suffered) from the infringements before filing a civil action. That kind of an Injunctive Relief called 'Interim Injunction'. It happens before litigation in order to relief damage from a victim and prevents an increasing of a wrongful act. From this purview, the court can immediately issue the pre-litigation of injunction relief for stop and omit a person from doing some wrongful act.

At present, the pre-litigation of injunction relief, as found in other countries legislations, is increasingly enforced in Thailand by many Acts for example, the Arrest of Ships Act, B.E. 2534, an intellectual Property laws, such as Copyright Act, B.E. 2537, Patent Act, B.E 2542, Trademark Act, B.E. 2545, Trade Secrets Act, B.E. 2545, Rules for Intellectual Property and International

Trade Cases, B.E. 2540 and also Consumer Case Procedural Act, B.E.2551. This type of law allows courts to take an important action in preventing any damages which are caused by wrongful act instead of waiting for a remedy by compensation.

This thesis focuses on a comparison of theory and concept of the injunctive relief in Thailand and other countries, aiming to analyse a proper method to rectify Thai legislation on pre-litigation of injunctive relief in tort cases. This study found that the pre-litigation of injunctive relief of Consumer Case Procedural Act, B.E.2551 is the most suitable model of injunctive relief for applying in tort cases because it can be analogous to the Civil Procedure Code section 254 (2). Moreover, this model resembles the injunctive relief system in the UK, U.S.A. and Sweden. Therefore, if this kind of pre-litigation of injunctive relief is applied, it will point the pre-litigation of injunctive relief in Thai legislation to the same direction with foreign laws and increase the efficiency of Thai injunctive relief system.